

Doplňte náležité tvary přivl. zájmena *suus* nebo gen. přivl. *eius, eorum, earum*:

1. *Parentes* *liberos amant et* *intemperantias tolerant.*
2. *Romani* *hostes fugant et expugnant* *castra.*
3. *In Foro vidi matrem et* *liberos.*
4. *Mater cum* *liberis in Foro ambulat.*
5. *Cicero orator clarus erat;* *eloquentia magna erat.*

Tzv. zájmena **neurčitě vztažná** vznikají:

- a) zdvojením – *quisquis, quidquid* = kdokoli, cokoli (kromě těchto tvarů se užívá ještě
abl. sing. *quoquo* – *quoquo modo* = jakkoli)
b) složením – *quicumque, quaecumque, quodcumque* = kterýkoli, kterákoli, kterékolí.
Toto zájmeno tvoří všechny pády v obou číslech, přičemž se skloňuje pouze *qui-, quae-, quod-*. Částice *-cumque* je nesklonná.

Utvořte souvětí se vztažnou větou:

1. *Magister laudat discipulum,* *diligentem putat.*
2. *Bonus orator est,* *animos audientium delectat et movet.*
3. *Ea civitas est fēlix,* *boni cives praesunt.*
4. *Is populus,* *pacem facimus, amicus noster est.*
5. *Ea filia,* *patrem videbamus, nobiscum ludit.*
6. *Libri,* *tibi mitto, pulchri sunt.*
7. *Multa sunt urbes,* *Graeci condiderunt (založili).*
8. *Vergilius et Horatius praeclari poetae erant,* *carmina libenter legimus.*
9. *Discipuli,* *magister fabulam narrat, attente audiunt.*
10. *Audisne eos,* *clamantes veniunt*

Qui non est mecum, contra me est. (NZ) 2. *Luna eam lucem, quam a sole accipit, mittit in terras. (Cic.)* 3. *Ea vita beata est, quae est eadem honesta. (Cic.)* 4. *Quarum rerum magnam partem temporis brevitas et successus hostium impediebat. (Caes.)* 5. *Faber est suae quisque fortunae.* 6. *Interea Manlius in Etruria latrones cuiusque generis, quorum in ea regione magna copia erat, sollicitabat. (Sall.)* 7. *Quid tandem nos impedit? Mosne maiorum? (Cic.)* 8. *Quam rem publicam habemus? In qua urbe vivimus? (Cic.)* 9. *Quis ad fores est? (Pl.)*